

Totis viribus exhibere, jugis
Te per grandia facta pax sequetur.
Nam quamvis miser atque criminosus
Sim, credo tamen hoc labore parvo
Sanctorum meritis diu petitam
Strabonem veniam a Deo mereri.

A

Sanctæ gloria magna Trinitati
Sit per sæcula cuncta, laus, potestas,
Virtus una, salus perennis, ipsa,
Semper nos prece martyrum coronet.

Amen.

DE MARIA VIRGINE.

Sit Dominus tecum, semper tua gratia mecum
Pacis et indicium, porrige daque manum.
Ad te clamantes lacrymis et voce precantes

Auxilio tutos, undique redde tuos.
Exhilara tristes, solare piissima flentes,
Nostraque turbata tergito pace tua.

VERSUS IN AQUISGRANI PALATIO EDITI.

Anno 16 Ludovici imperatoris.

DE IMAGINE TETRICI.

Strabus.

Cur non dulce decus quando se contulit hora
Et ver floriferis lœtum se subrigit Austris,
Magnus et ardentem gradibus legit æthera Phœbus ?
Jam spatiis crevere dies, dulcescit et umbra,
In flores partusque novos, et gaudia fructus
Herba recens arbos datur, et genus omne animantium,
Quod mare, quod silvas, quod rura, quod aera tranat,
Quærere-me pateris, te respondere petitis ?
Discere namque mihi votum, tibi dicere promptum.

Scintilla.

Nec te credo latet veteres quo more poetæ
Digna diis terrisque canebeant carmina magnis,
Aut etenim abrupti montis juga sola sequentes,
Aut specubus, fossis, aut saltus valle remoti,
• O magnum pharetrata echonem voce ciebant.
Hirta suis hederis circum bene tempora cincti,
Teste nemus, testesque feræ, timidæque volucres,
Mens secura, procul furibundæ crapula curæ.
At nos pro sylvis, hederis, echone, coturno,
Immanes omni ferimus de parte tumultus,
Et vix ipsa luto subducit pupula sese,
Stercoribusque novissima pro pudor omnis inhoret,
Hinc detractorum sonat, illinc clamor egentum
Nudaque tergoribus sordescunt crura nigellis,
Has unquam Musæ si dixerit nigellas,
Stercera, clamores coenosa fluenta, tumultus.
Respondere tibi nequaquam differo, sed si
Pauca loquar, quia deest locus, argue lenius oro.

Strabus.

Primum nosse velim, juxta quam sæpe viamus
Cur sic imago, suis sit effigia figuris.

Scintilla.

Tetricus Italicis quondam regnator in oris
Multis ex opibus tantum sibi servat avarus,
At secum infelix, piceo spaciatur averno.
Cui nihil in mundo, nisi vix fama arida restat.
Quamquam therniarum vulgas vada præparat olli,
Hoc sine nec causa, nam omni maledicitur ore,

• Versus corruptus.

• Clarius : audens quod non est credere sese. Hanck., not. ms.

B Blasphemumque Dei ipsius sententia mundi
Ignibus æternis, magnæque addicit abyssō.
Quam statuam vivo artifices si forte dederunt,
Credito blanditos insano hac arte leoni,
Aut etiam quod credo magis, miser ipse jubebat
Hæc simulacula dari quod sæpe superbìa dictat,
Infelix nam nullus erit, nisi deserit ipse
Scire quod est, audens sese quod credere non est b,
Curribus atque in equis noris si stare superhos
Non quod sed sit equo, tecum miraberis unquam.

Strabus.

Cernimus aerias simul adventare columbas
Terque die, exorta, media, et vergente venire,
Talia non vanis addam spectacula rebus.

Scintilla.

C Nonne vides humiles sævos quasi amare tyrannos ?
Non ex corde tamen, sed enim pro temporis hujus
Pace, petunt pastum, non nidificando quiescent.

Strabus.

Cur dextra de parte, nolam gestare videtur
Nudus ob hoc solum, puto ut atra pelle fruatur.

Scintilla.

Etsi non caneret, nequaquam pelle careret,
Quam semel induerat, sed erit quod dicere possis,
Flagitosorum certe præconia, summis
Laudibus accelebrant, omnis virtutis egentes,
Verius ut dicam, dat nudo opprobria nudus.

Strabus.

Si quid in his aliud, nobis edictio, nosti.

Scintilla.

D Fulget avaritia, exornatis aurea membris,
Spicula fert quæ sæpe letus pulsare pigrescens
Sufficient, solidisque accendant corda rapinis;
Aurea quod regnat stipata satellite nigro,
Non aliud portendit enim, quam quod mala quantum
Luxuries quosdam, sensu distendit avaro
Tantum pauperies alios devastat adurens,
Quam subter labuntur aquæ, quia teste poeta,
Semper avarus eget; quod desunt freua notabis,
Quodque super lapides plumbumque et inane metallum